

РЕШЕНИЕ

№ 5200

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5562** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. В. В. от [населено място], срещу Решение от 27.05.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 17-и състав по нахд №16185/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №19-4332-015110/13.08.2019 г., издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“. С наказателното постановление на касатора В. В. В. са наложени административните наказания глоба в размер на 300.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца на основание чл. 175, ал. 3, предложение първо от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Касаторът В. В. В. обжалва съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в касационната жалба, която преповтаря изложеното в жалбата до въззивния съд. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се явява лично и с адв. З., като поддържа касационната жалба и моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и издаденото НП.

Ответникът – СДВР, Отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното: Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от апк и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно, издадено в съответствие с материалния закон.

От фактическа страна СРС е установил, че синът на касатора Д. В. В. е закупил лек автомобил марка „Р.“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС] от физическо лице, като договорът е сключен на 12.01.2019г. с нотариална заверка на подписите. С оглед промяната на собствеността върху автомобила нотариусът е изпратил преписката служебно на електронния портална МВР. В двумесечния срок по чл.143, ал.15 от ЗДвП - до 12.03.2019г., синът на касатора не изпълнил задължението си да регистрира на свое име придобитото превозно средство, поради което на основание на цитираната разпоредба регистрацията на автомобила бил служебно прекратена на 15.03.2019г. и това било отразено в автоматизираната информационна система на МВР Синът на касатора не бил уведомен за това и той продължавала да разполага със свидетелството за регистрация на МПС и с регистрационните табели, издадени на предишния собственик.

На 30.04.2019г. около 02:10ч. касаторът бил спрян за проверка, докато управлявал описания автомобил по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. След справка в информационната система контролните органи установили, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №084068/30.04.2019г. за нарушение на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Въз основа на АУАН е била образувана прокурорска преписка №31515/2019г. за престъпление по чл.345, ал.2 във връзка с ал.1 от НК. С Постановление от 09.07.2019г. на прокурор Р. при СРП е постановен отказ да се образува досъдебно производство и преписката е върната на административнонаказващия орган с указание за вземане на отношение по извършено административно нарушение.

Въз основа на АУАН и постановлението за отказ от образуване на досъдебно производство е издадено обжалваното НП.

В производството пред районния съд касаторът е използвал процесуалната възможност да даде обяснения, като е посочил, че е знаел, че е трябвало автомобилът да се пререгистрира, но не знаел, че е променен законът и не е знаел, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че наказателно постановление съдържа изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 57 от ЗАНН. Непосочването на АУАН в НП е допустимо, когато НП се издава въз основа на постановление на прокурора. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно, правото на защита на касатора не е

ограничено и не е препятствана възможността му адекватно да я организира. Правилен е изводът на СРС, че нарушението на нормата на чл. 140 от ЗДВП е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него и неговата вина. Съгласно чл. 140 от ЗДВП, „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. Всеки водач на МПС е длъжен да осигури съответствието на управляваното от него превозно средство с изискванията на закона.

Не е налице маловажен случай. Строгийт ред за регистрация на МПС е въведен от законодателя за гарантиране на обществения ред, предвид това, че водачите на МПС биха могли да причинят увреждане на здравето и да застрашат живота на останалите участници в движението - неспазването на задължението за регистрация на МПС се отличава със значителна обществена опасност. Това е отчетено от застрахователя, като умишленото управление на МПС без надлежна регистрация е въздигнато в престъпление, а непредпазливото – какъвто в настоящият случай, осъществяват състав на административно нарушение. В случая не са налице и обективни обстоятелства, изключващи обществената опасност на конкретното противоправно деяние. Незнанието на закона, на което се позовава касаторът, не го освобождава от административнонаказателна отговорност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че оспореното съдебно решение е правилно и законосъобразно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, и същото следва да бъде оставено в сила.

В конкретния случай извършеното нарушение е съставомерно по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДВП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 200 до 500 лв. за водач. Наложените наказания са в рамките на законоустановените размери, близки до минималните, а с оглед на конкретната степен на обществена опасност се явяват справедливи.

Предвид изхода на спора искането на касатора за присъждане на разноски е неоснователно. Ответникът не е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което съдът не се произнася по разноските.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение от 27.05.2020 г. на Софийски районен съд (НО, 17-и състав по нахд №16185/2019г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

